

Lucija Matič

IGLEK UPOZNAJE KROKODILA

Zbirka slikaonica Iglek

- 1. knjiga; Iglek - Kako je sve počelo*
- 2. knjiga; Iglek - U školi*
- 3. knjiga; Iglek raste*
- 4. knjiga; Iglek upoznaje krokodila*

KLIKOM NA PRAZAN OKVIR MOŽETE UNIJET SVOJ SADRŽAJ I POHRANIT SVOJE IDEJE.
KLIKOM NA LETEĆEG DINOSAURA MOŽETE TE IDEJE I JAVNO OBJAVIT.

Čim je zmajić Iglek stigao kući, svi su se
zmajevi skupili oko njega i uzdisali: „Joj,
kako lijepa kora. Gdje si je samo našao? I ja
bih imao takav štit.“

Zmajevi su naime voljeli sve što se sjajilo ili mijenjalo boje. Stoga su znali dugo gledati u nebo i promatrati zvijezde. Veselili bi se kad bi ugledali zvijezde padalice, pokupili bi svaki svjetlucavi kamen ili kristal što bi ga našli na putu. Zmajski domovi bili su ukrašeni raznim kamenjem, perjem ili šarenim cvijećem.

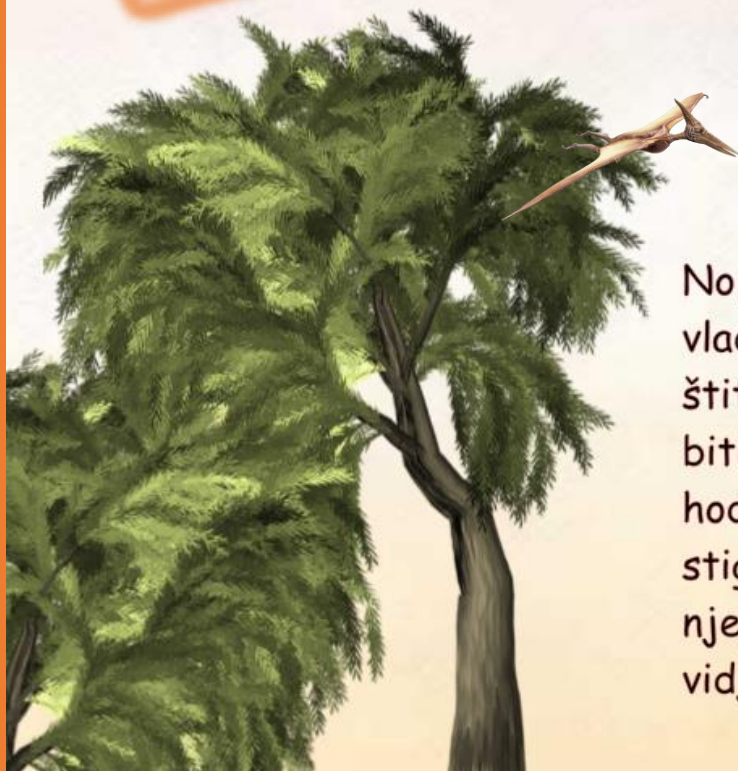

Tako je izgledala zmajska špilja.

Djeco, koja životinja se ponaša slično zmajevima?

Naravno, svraka voli prikupljati svjetleće predmete i njima ukrašava svoje gnijezdo.

No, nakon svega uzbuđenja, koje je vladalo nekoliko dana zbog prelijepog štita, Iglek se želio maknuti od toga i biti malo sam. Pozdravio se sa svima i hodao i hodao po šumi, sve dok nije stigao na vrh trećeg brda, odakle se njegova domaća špilja jedva mogla vidjeti.

Ispod vrha bila je lijepa čistina s malenim jezercem, obasjana suncem, a svuda naokolo bio je mir i tišina. Iglek je odlučio da će se malo odmoriti. Savio je rep pod noge i krila pod glavu i zadovoljno zatvorio oči. Onako uživajući razmišljao je kako bi tu volio doći više puta i kako bi možda bilo dobro sagraditi neki zaklon budući da je dosta daleko od kuće. I ako bi ga tu zateklo nevrijeme, imao bi se gdje skloniti.

Dok je tako ležao o njega se spotaknula neka životinja, koja mu se sasvim nečujno približila. Čulo se jaukanje i negodovanje. Očito je bilo da ta životinja uopće nije shvatila da se spotakla o njega i da ga je uz to baš nemarno udarila nogom, zgazila i svom težinom tresnula u njega. *Je li slijepa ili neodgojena?*, pomislio je Iglek.

„Šašavi kamen“,
promrmljao je uljez i
okrenuo se Igleku.

„Joj“, oboje su se prepali i smrznuli.

„Ali to je zmaj!

Ali to je krokodil!“

pomislili su obojica.

Djeco, što mislite zašto je bilo toliko neobično što su obojica ostala bez riječi i samo su gledali jedan u drugoga?

No, stvar je bila u tome da su krokodili i zmajevi već odavno jako neprijateljski nastrojeni jedni prema drugima.

Što uče mladunce krokodila?

Zmajevi su strašne i krvoločne životinje. Ubijaju zbog zabave. Zmajevi dođu u zemlju krokodila i rignu vatru sve dok ne unište sve pred sobom, tako da se moraju krokodili preseliti. Zmajevi vrebaju nad jajima krokodila i požderu svakog mladunca čim se izvali. Zmajevi se cijelo vrijeme deru, riču, nemogući su i nitko ne izdrži ni kratko vrijeme u njihovoj blizini. I međusobno se tuku i grizu. Krađu hranu jedan drugome. Jedu čak i mladunce drugih zmajeva i općenito su najgore životinje na cijelom svijetu. Čak se i dinosauri ljepše ponašaju od zmajeva.

Najbolje što može učiniti krokodil kad naiđe na zmaja je da se drži što dalje od njega i da pobjegne čim ugleda kakvog u blizini.

Zmaj kakvog zamišljaju krokodili.

Što uče mladunce zmajeva?

Krokodili su lijeni i nemarni. Cijeli dan se samo odmaraju i vrebaju za hranom u vodi. Ako te ugrize krokodil, sigurno ćeš umrijeti jer će ti se rane upaliti, zbog toga što krokodili uvijek imaju prljave zube. Krokodili se prave da su prijatelji, a kad im okreneš leđa, napast će te i dovoljno je da te samo malo ugrizu. Svaki zmaj bi poslije takvog ugriza umro u groznim mukama.

Najbolje što može učiniti zmaj kad ugleda krokodila je da ga pošteno prestraši. Neka riče, riga vatru, baca kamenje na njega. Samo neka mu se ne približi, da ga ne bi mogao ugristi.

|

Krokodil kakvog zamišljaju zmajevi.

I tako su stajali oči
u oči, obojica
preplašeni,
nepomični. Zmaj i
krokodil. Tako blizu
jedan drugome da bi
se mogli dotaknuti.

Nijedan nije htio pomaći se, pobjeći ili napasti prvi. Čekali su jedan drugoga i obojica su bila spremna na obranu ako bi drugi napao prvi. Tako su jedno vrijeme stajali i promatrali se.

Ali ovaj zmaj nimalo ne izgleda strašno, pomislio je krokodil.

*Moram se paziti
prijateljstva krokodila,
pomislio je Iglek. Nikako
mu ne smijem okrenuti
leđa. Ako će me pokušati
ugristi, opalit ću ga nogom
što jače. Baš dobro stoji,
da ga jako udarim u trbuh.*

„Mislio sam da si stijena. Ležiš tu nepomično, baš me boli noga tu gdje sam se spotakao o tebe. Što uopće radiš tu? Ovo nije zmajski brijeg“, rekao je krokodil.

No, nije baš prijateljski nastrojen, mislio je Iglek. Umjesto da se ispriča što me je udario, još pametuje. Ali ne smrdi, niti ne izgleda prljavo kao što su prljavi krokodili.

„Što je, jesi gluh? Možda ste cijelu noć rikali, pa sad ne čuješ dobro?“, mrmljao je krokodil, gledao nevoljko Igleka i trljao si nogu jer ga je boljela. Ipak je ocijenio da ga zmaj vjerojatno neće napasti. Naime, Iglek ga je samo gledao i čekao. Zmaj nije izgledao spreman za napad.

Iglek se pažljivo pomaknuo kako bi još uvijek mogao udariti nogom krokodila ako bi ovaj išta pokušao. Ali krokodil je samo sjeo, okrenuo se od njega i ostao miran.

To je Igleka ipak iznenadilo. Što je sad ovo? Očito me ne namjerava napasti, niti me se boji, niti nema namjere ugristi me. Što je s ovim krokodilom?

„Kaže se oprostí“,
konačno je progovorio
Iglek.

Krokodil se još više iznenadio. Zar nisu zmajevi neodgojeni divljaci? I sad će jedan od njih pametovati njemu što mu se nije ispričao? Ali opet ne može reći da zmaj nije u pravu. Vjerojatno boli i njega kad se tako gadno obrušio na njega.

Nevoljko je konačno promrmljao: „Oprosti.“
Znao je da je zmaj u pravu.

„U redu je. Volim hodati i pretraživati okolinu. Nisam znao da je ovaj brijeg vaš. Mislio sam da vi krokodili živite dalje od njega“, rekao je Iglek.

„Da, i ja sam prilično daleko od svog doma. Tamo dolje živimo. Skoro nikad ne zalazimo ovdje. Osim mene. Ja sam tu često.“

Ajme, što sam pametan, pomislio je krokodil. Sad zna da sam tu sam. Može me bez brige napasti, pomislio je krokodil. Nitko neće ni znati gdje me tražiti.

I Iglek je sjeo, a potom nisu znali što reći. Tako su jedno vrijeme sjedili u tišini. Bili su iznenađeni događajima. Nijedan od njih nije odgovarao onome što su učili jedni o drugima.

„Ja sam Iglek, kako se ti zoveš?“

„Ja sam Brin.“

„Brin, znaš li gdje bih mogao naći kakve jake grane koje se dadu dobro saviti i dugo izdrže?“

„Znam. Ima ih kod nas, puno. Ali ne preporučujem da dođeš kod nas jer će te napasti i protjerati. Zmajevi nisu dobrodošli kod nas. A zašto ih trebaš?“

„Želim izgraditi zaklon.“

„Zaklon? Mislio sam da vi zmajevi živite na otvorenom, da ne znate graditi.“

„Ne živimo na otvorenom. Imamo najljepše špilje nadaleko. Vi krokodili naravno o tome ne znate, jer vam se ne da radi...“, počeo je govoriti i brzo je umuknuo.

Uistinu, baš nisu znali ništa jedan o drugome. Sve što su dosad mislili da znaju jedan o drugome, pokazalo se kao neispravno. Iglek nije bio grub, neodgojen, krvoločan i divlji. A Brin nije bio podmukao i nije pokazivao namjere da će ga ugristi.

„A što se vi krokodili igrate?“

„Ronimo, lovimo se i skrivamo se u vodama. A vi?“

„I mi isto, samo što baš ne volimo vodu. Sve to što vi radite u vodi mi radimo na kopnu. A kad porastemo onda i u zraku.“

„Ali vi niste ptice.“

„Ali imamo krila“, Iglek je razširio svoja mala krila da bi ih Brin razgledao.

„Moja su još malena. Kad porastem, učitelj će nas naučiti letjeti i onda ću se moći igrati i u zraku. Kako je zabavno gledati starije zmajeve kad se love, pretječu i rade akrobacije u zraku.“

Brin nije mogao ni zamisliti o čemu priča Iglek. Vidio je ptice kako sve to rade u zraku. Ali teško je bilo zamisliti ogromnog zmaja da bi mogao to isto raditi. Već sad je taj zmaj bio deset puta veći od njega. Kakav će tek biti kad poraste. Kako će se uopće dignuti u zrak tako velik i debeo kakav je?

„Odavno sanjam kako letim. Kad se probudim, ništa mi nije jasno. Mi krokodili ne znamo letjeti. Ali čini mi se da je letjeti prekrasno.“
Iglek se složio s njim, iako sam još nije letio. Već gledati kako lete drugi, bilo je prekrasno. Dobro, možda i malo strašno na početku... Ali poslije...
Jedva čeka da poraste da počne letjeti.

„Dobro, sad idem. Hoćeš ponovo doći ovamo? Donesi sa sobom kakve grane, ako već ja ne mogu doći kod tebe“, rekao je Iglek.

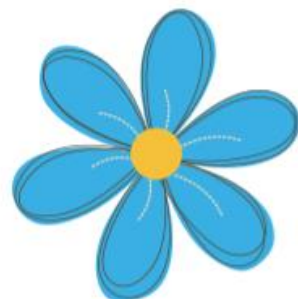
Brin je bio skoro iznenađen što ga Iglek neće pokušati ubiti. Stvarno baš ništa od toga što zna o zmajevima nije valjalo. Ili je baš ovaj zmaj poseban, drugačiji od ostalih.

Zanimljivo bi bilo bolje ga upoznati.

Može mu puno toga ispričati, a i jednom će znati letjeti.

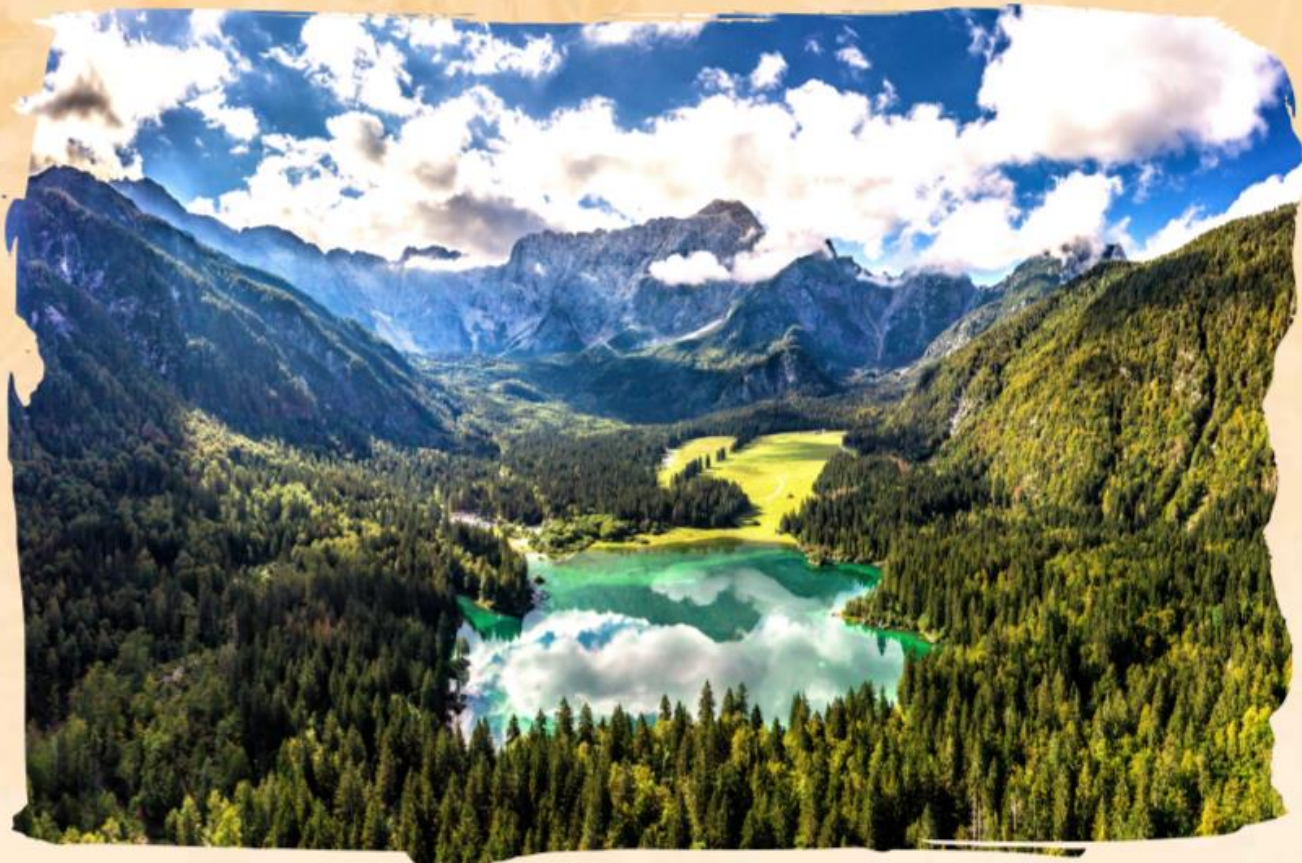
„Možda ću stvarno opet doći tu. Možda sutra. Ne znam.“

„Ako dođeš sutra, bit ću tu. Bok“, rekao je Iglek i otišao.

Taj dan obojica su još dugo
razmišljala jedan o drugome.

Iako je bio put za obojicu daleko od njihove kuće, odlučili su da će se sutra ponovo sresti.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 4. dijela: Iglek upoznaje krokodila

Autorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay, Petar Sabol, Uroš Fink, Lucija Matič

Lektorica: Isidora Vujošević

Izdanje: elektroničko izdanje

Fotoknjiga je izrađena Moj Cewe fotosvet programom, s dozvolom javnog objavljivanja.

Pristup: <https://iglek-thor.com/eiglek4hrv>

Mjesto: Zapotok, Slovenija

Naklada: vlastita naklada

Godina izdanja: 2021.

Slobodan pristup, sva prava pridržana. Nositelj autorskih prava: Lucija Matič

Identifikatori NSK:

Maloprodajna cijena publikacije: 0 HRK

ZBIRKA SLIKOVNICA IGLEK

U četvrtoj priči iz zbirke Iglek upozna jednog od svojih najopasnijih neprijatelja. Hoće li slijediti upute svog roda, kako ga onеспособiti? Hoće li se znati obraniti od opasnosti? Ili je moguć i drugi put? U ovoj priči Iglek je inače oprezan, ali zna prosuđivati i svojom glavom. Rasplet tog opasnog susreta dvoje mladih za sad je još jako neobičan i neizvjestan. Ali jednom će baš ta odluka značiti velik preokret u životu tadašnjih stanovnika prapovijesnog svijeta.

Želim ti hrabrosti i dobru procjenu.

